

متن پرسش

با سلام خدمت استاد محترم در جواب به یکی از سوالات در مورد حضور زن در اجتماع جنابعالی در پاسخ به مساله عرف اشاره کرده بودید و اینطور برداشت شد که چون این مساله عرفی شده است بنابراین با روح اسلام ناسازگاری وجود ندارد اگر زن مثلا برای خرید به تنهایی بیرون برود. با توجه به آیات و روایات زیادی که در این باب مبنی بر حضور حداقلی زن در اجتماع وجود دارد (برای حفظ حیا و عفت جامعه) نمی توان گفت روح اسلام با حضور حداقلی زن سازگار است هرچند بر خلاف عرف باشد؟ نه اینکه بگوییم چون عرف پذیرفته است پس روح اسلام سازگار است. این مساله در تصمیم گیری و طرح ریزی و جامعه سازی مهم است. به عنوان مثال در طرح ریزی دانشگاه اسلامی می توان این مساله را یک اصل طرح ریزی محسوب کرد و همچنین بنا به پاسخ شما چون در عرف پذیرفته شده است بنابراین به عنوان یک اصل اگر در نظر نگرفتیم مشکلی با روح اسلام ندارد. لذا بنده از جنابعالی تقاضا دارم پاسخ روشن تری به مساله حضور زن در اجتماع چه به لحاظ کمی و چه به لحاظ کیفی ارائه نمایید. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: مسلم بهترین شرایط آن است که حضرت زهراى مرضیه «سلام الله علیها» فرمودند که نه مرد زن نامحرم را ببیند و نه زن مرد نامحرم را، ولی وقتی شرایط چنین هدفی فراهم نیست نباید طوری عمل کنیم که زنان ما از یک حیات فعال بیرون قرار گیرند لاقلاً در زمان گذشته گاو و گوسفندی بود که زنان شیر و ماست آن را تهیه کنند و در اقتصاد خانواده مؤثر باشند حالا که این نیست نمی توان حضور زنان در این امور را از آن ها گرفت به طوری که احساس کنند در نظام اسلامی هیچ مسئولیتی به عهدهی زنان نیست. البته این یک بحث عمیق و زیربنایی است. بنده در حدّ جواب یک سؤال نظرم را عرض می کنم شاید در بحث عالم عفاف در کتاب «زن؛ آن گونه که باید باشد» بهتر بتوانید نظر حقیر را دنبال بفرمایید. مشکل از آن جا پیدا می شود که خواهران در بیرون خانه اعم از بازار یا اداره رعایت برخورد صحیح را با نامحرم را ننمایند و با یک احوال پرسی بیجا و یا یک خندهی بدون دلیل طمع غریبه را برانگیزانند و برای خود و مردان غریبه ذهنیات و خیالاتی ایجاد کنند که منجر شود تا صفای بین خود و همسر و محرم خود مختل گردد. اگر از حضور در بیرون از خانه چاره ای نیست باید مواظب باشیم این حضور با ادب و آداب خاصی که شریعت الهی متذکر شده انجام گیرد و مواظب امنیت روحی خود و بقیه باشیم و گمان نکنیم به بهانهی همکاری بودن می توان با غریبه و نامحرم

رابطه‌ی عادی ایجاد کرد که از همین روزنه شیطان وارد زندگی ما می‌شود و اُنس معنوی و قدسی با همسرمان را از ما می‌زُباید. موفق باشید